

"Veel besparen en ook vergaren"

Het is goedkoop, gezond en milieuvriendelijk

Wat voor argumentatie wil je nog meer om dit alles met een volmondig en enthousiast "hoera!" te begroeten. In woord misschien wel, maar in daad dempt het spontane meestal in een morrelende echo van spitsvondige tegenwerpingen, die meestal te rangschikken zijn onder het begrip smoesjes met grote of kleine "k" al naar gelang uw vocabulaire keuze.

Als ik nu meteen het "ei van Columbus" kant-en-klaar in consumptieve vorm aanbied, ben ik bang dat er al velen zullen afhaken, omdat nagenoeg iedereen dit idee tot daden wel eens heeft overwogen, maar dat er slechts weinigen tot een geregelde toepassing daarvan zijn gekomen. Want één consequentie kan ik duidelijk stellen, het kost vooral in het begin enige moeite en tijd, tot een zogenaamd gewenningsproces is ingetreden.

Ik zal eerst de voordelen noemen alvorens met de gouden tip te komen. Mogelijk houdt dit de aandacht nog even vast en sterkt het de motivatie.

Goedkoop

-

Ten opzichte van het gebruikelijke alternatief is het goedkoop. Het is moeilijk om het financiële voordeel precies in cijfers uit te drukken, temeer daar omstandigheden van persoonlijke aard daar een rol in spelen. Maar laat ik toch een grove indicatie geven, om te benadrukken dat het echt de moeite loont. Ik schat dat de toepassing wel tachtig tot negentig procent bespaart ten opzichte van het meest gangbare ingezette alternatief.

Gezond

-

Luxe is een aantal vele opzichten een fenomeen dat het leven van de mens veraangenaamt, maar heeft in bepaalde situaties en op bepaalde momenten een belemmerende uitwerking op het fysieke welzijn van de mens. De streling en verleiding van het comfortabele luxe gemak hebben de gesteldheid van het lichamelijke welzijn in veel gevallen naar het tweede plan gedrukt. Vooral levende organismen, waartoe ook de mens behoort, moeten functioneren. "De functie vormt het orgaan", is een bekende uitspraak in de bewegingsleer. Erger nog, stiltand betekent achteruitgang. "Corrosie" en een proces van instabiliteit worden in gang gezet en een compenserende inzet van de "olie- en vetspuit" voorkomen dat niet.

Milieuvriendelijk

-

Een matig zuurstofarme ademuitstoot en wat transpiratievocht zullen het milieu niet belasten, terwijl het gebruikelijke alternatief daarin één van de grootste boosdoeners is. Uiteraard moet je dit in het grote geheel zien.

Geen nieuws onder de zon

-

Natuurlijk vermoedt U ondertussen al dat dit een pleidooi is voor het gebruik van de fiets in plaats van de auto. Het probleem is, dat het eenvoudig weg veel te weinig gebeurt. De aanvankelijke smoesjes zijn ondertussen door veelvuldige herhaling uitgegroeid tot ware excuses. Pleiters voor het stalen ros, worden vaak met een mix van bewondering en medelijden bejegend. Enerzijds is het te hopen dat de factor kostenbesparing in deze crisistijd een prikkel vormt, die de mens naar de fiets brengt. Anderzijds zijn de overige argumenten zeker zo belangrijk.

Een vierde aangename factor ligt in het verschiet

-

Als je eenmaal van het fietsen een gewoonte hebt gemaakt wordt het steeds meer een aangename manier om er op uit te trekken. Een fietstochtje op een mooie zomerdag over onze doorgaans goede fietspaden en routes door de natuur is een lust. Een afstand tot ongeveer 70 km over een dag uitgesmeerd is goed te doen en laat voldoende ruimte over om in alle rust het gratis “schone” in volle teugen in je op te nemen. De moderne fiets is voorzien van allerlei snufjes, zoals versnellingen, verend zadel en stuur, elektrische verlichting en dergelijke, waardoor het tot een lux transportmiddel gerekend kan worden. Een waterdichte poncho en een paar overschoenen tegen regen houden de mens droog in geval van...

Nee, nu eventjes niet denken en aankomen met factoren als wind, transpireren, lekke band en dergelijke, dan zwijg ik over alle verdere “maren” van de alternatieve transportmiddelen.

Wel wil ik U nog met een persoonlijk gevoelsmoment in dichtvorm confronteren.

Gelukzalig moment

rond middernachtelijk uur
twee handen op het stuur
maan lachte schemerig licht
blik op vlakke land gericht

pedaal- en hartslag in cadans
ritmiek van blijde dans
in eenheid met mijn stalen ros
liet ik de alledaagse los

oase van stilte en rust
had jacht in mij geblust
duurde slechts een half uur

zo simpel, maar o zo puur

Fietstochtje huiswaarts na avondje bridgen

© september 2012, Mijler, BasicPublishing.nl